

Dosarul nr. 2rac-261/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – I. Țurcan
Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Online Assist”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Online Assist” împotriva Companiei de Asigurări „Garanție” SA, intervenient accesoriu „Firsst Assist Company Ticared Limited” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârzie, remunerației contractuale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către Compania de Asigurări „Garanție” SA, s-a casat hotărârea din data de 22 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a respins cererea de chemare în judecată,

constată:

La 01 iunie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Online Assist” (în continuare SRL „Online Assist”) a depus cerere de chemare în judecată, concretizată ulterior, împotriva Companiei de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni (în continuare CA „Garanție” SA), intervenient accesoriu „Firsst Assist Company Ticared Limited”, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 52 703,34 dolari SUA și 6 531,40 euro, dobânzii de întârziere în mărime de 37 608,25 dolari SUA și 4 628,73 euro, remunerației contractuale în mărime de 9 880 dolari SUA și 1 330 euro, cheltuielilor de judecată în sumă de 86 685 lei cu titlu de cheltuieli legate de traducerea înscrisurilor, suma de 50 000 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii și suma de 18 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică. (f.d. 5-10, 186-192, 201-202, vol.I, 43-44,56-61, 107-109, vol.II, 135-136, vol.III)

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că cu CA „Garanție” SA a încheiat contractul de mandat nr.4 din 04 ianuarie 2014, prin care asigurătorul încredințează, iar asistentul își asumă răspunderea de a activa din numele și în interesul asigurătorului, inclusiv de a efectua o parte din activitatea de asigurare și în special, de a

executa activități legate de regularizarea cazurilor asigurate (oferirea serviciilor de asistență) și de a efectua plățile despăgubirilor și indemnizațiilor de asigurare din contul asiguratorului.

Potrivit pct. 3.3.4. din contract societatea reclamantă s-a obligat să asigure persoanelor, asigurate de către CA „Garanție” SA, servicii medicale de calitate corespunzătoare contractelor de asigurare încheiate.

În acest scop, SRL „Online Assist” a contractat serviciile medicale ale prestatorilor: First Assist Company Ticaret Limited și Akdeniz Alarm Assistance - Marina Ozel Sag.Hiz. Turizm.Insaat.Ith.Ihr. San.ve Tic. LTD.STI.

Totodată, potrivit pct. 4.2. din contract SRL „Online Assist” a fost împuternicită de a gestiona plățile/achitățile necesare pentru serviciile providerilor implicați în realizarea activităților de regularizare a cazurilor de asigurare, iar, conform pct. 5.4, mandatarul le-a oferit, din numele său, garanție prestatorilor pentru achitarea serviciilor acordate persoanelor asigurate.

Potrivit pct. 3.4.8. coroborare cu pct. 5.3.1. și 5.3.2. din contractul de mandat nr. 4 din 04 ianuarie 2014, societatea reclamantă a fost împuternicită de a lua, de sine stătător, fără coordonare cu societatea pârâtă, decizii privind garantarea și acoperirea din contul ultimului a cheltuielilor necesare pentru acordarea asistenței medicale persoanelor asigurate, care se află într-o stare gravă cu pericol pentru viață, precum și în cazurile când cheltuielile necesare depășesc suma de 300 dolari SUA. Pentru celelalte cazuri, conform pct. 5.3.3. din contract, dacă conform datelor prealabile suma cheltuielilor pentru serviciile prestate persoanei asigurate depășește suma de 300 dolari SUA, societatea reclamantă raportează imediat acest fapt societății pârâte, prin mijloacele de comunicare specificate în Anexa nr.2 la contract (telefon și e-mail) și timp de o oră, așteaptă dispoziția privind recunoașterea evenimentului în calitate de caz asigurat și garanția achitării cheltuielilor pentru acordarea ajutorului persoanei asigurate.

SRL „Online Assist” și-a executat obligațiunile asumate conform contractului de mandat nr.4 din 04 ianuarie 2014 privind suportul medical, prin acordarea/organizarea persoanelor asigurate a serviciilor de urgență medicală și alte tipuri de servicii în corespundere cu condițiile contractului de asigurare.

În acest context societatea reclamantă a menționat că pe parcursul unei perioade îndelungate a acordat constant clienților acestuia servicii de regularizare a cazurilor de asigurare, a efectuat achitarea despăgubirilor de asigurare și a altor plăți cuvenite, servicii care au fost achitate de către societatea pârâtă până în luna mai 2014.

Astfel, în perioada 15 mai 2014 - 18 octombrie 2014 SRL „Online Assist” a prestat CA „Garanție” SA servicii de regularizare în 417 de cazuri de asigurare și a acordat persoanelor asigurate asistență medicală în valoare de 52 703,34 dolari SUA, remunerația cuvenită mandatarului potrivit prevederilor contractului pentru acordarea respectivelor servicii, constituind suma de 9 980 dolari SUA, iar în total suma de 62 583,34 dolari SUA.

La fel, în perioada 27 mai 2014-12 ianuarie 2015 a prestat servicii de regularizare în 58 de cazuri de asigurare și a acordat persoanelor asigurate asistență medicală în valoare de 6 531,40 euro, remunerația cuvenită mandatarului potrivit prevederilor contractului pentru acordarea respectivelor servicii constituind suma de 1 330 euro, iar în total suma de 7 861,40 euro.

Societatea reclamantă susține că respectivele servicii au fost prestate cu respectarea strictă a prevederilor contractului de mandat încheiat, iar careva pretenții privind cantitatea și calitatea acestora nu au parvenit de la persoanele asigurate și nici chiar de la societatea pârâtă.

SRL „Online Assist” a indicat că la primirea solicitării de acordare a asistenței medicale, în strictă conformitate cu prevederile pct. 5.2.1. din contractul de mandat nr.4 din 04 ianuarie 2014 a înregistrat mesajul și a notat următoarele date: numărul contractului de asigurare; termenul de valabilitate a contractului de asigurare; NPP (numele, prenumele și patronimicul) persoanei asigurate; țara (localitatea) șederii temporare și adresa; telefonul de contact; cauza adresării și recomandările prezentate privind acțiunile ulterioare.

În baza prevederilor pct. 5.4.2. din contractul de mandat SRL „Online Assist” remite interpelarea respectivă prestatorilor cu cerința de a oferi calculul detaliat al costurilor aferente asistenței acordate persoanei asigurate, astfel, de fiecare dată fiind efectuată analiza calculelor primite și transmise CA „Garanție” SA. În cazurile în care, conform datelor prelabile suma cheltuielilor necesare depășea suma de 300 dolari SUA, în strictă conformitate cu prevederile pct. 5.3.3. din contractul de mandat, asistentul a coordonat cu asigurătorul cheltuielile pentru acordarea ajutorului persoanei asigurate.

CA „Garanție” SA nu a avut nici o obiecție cu privire la corectitudinea calculelor costului asistenței medicale acordate și nu a negat necesitatea achitării acestor cheltuieli.

Societatea reclamantă a mai menționat că autenticitatea și valabilitatea tuturor polițelor de asigurare în baza cărora a fost acordată asistență medicală și achitate despăgubirile de asigurare a fost confirmată expres prin scrisorile societății pârâte din 26 noiembrie 2014 și 16 decembrie 2014.

Potrivit pct.6.9. și 6.10 ale contractului de mandat, în baza rezultatelor lunare, la data de 20 a lunii următoare după luna de gestiune, asistentul prezintă asigurătorului raportul cu privire la numărul și costul fișierelor pentru perioada de gestiune, în temeiul căruia se întocmește actul lucrărilor îndeplinite, astfel, societății pârâte fiindu-i expediate borderourile cazurilor de asigurare regularizate și actele privind recepția serviciilor acordate, în sumă totală de 62 583,34 dolari SUA și 7 861,40 euro, după cum urmează:

- prin scrisoarea de însoțire nr.26/15 din 18 martie 2015, recepționată de CA „Garanție” SA tot în aceeași zi, a fost expediat borderoul și actele în sumă de 35 141 dolari SUA;

- prin scrisoarea de însoțire nr.33/15 din 06 aprilie 2015, recepționată de CA „Garanție” SA tot în aceeași zi, a fost expediat borderoul și actele în sumă de 20 173,67 dolari SUA și 4978,20 euro;

- prin scrisoarea de însoțire nr.36/15 din 12 mai 2015, recepționată de CA „Garanție” SA tot în aceeași zi, a fost expediat borderoul și actele în sumă de 7 268,67 dolari SUA și 2 883,20 euro.

CA „Garanție” SA prin pct. 3.1.4.; 3.1.5.; 3.1.6.; 3.4.1.; 6.2.; 6.5.; 6.6.; 6.8.; 6.9. și 6.11. din contractul de mandat din 04 ianuarie 2014 s-a obligat de a compensa toate cheltuielile suportate de către SRL „Online Assist” în legătură cu realizarea mandatului, precum și să-i achite remunerația cuvenită, astfel, principiul compensării acestor cheltuieli fiind prevăzut la pct. 6.2. din contractul de mandat, potrivit căruia, pentru efectuarea

operativă a plăților pentru serviciile prestatorilor, care au acordat ajutor persoanei asigurate, în legătură cu survenirea cazului asigurat, asigurătorul achită asistentului plata în avans (fondul de garanție, de rotație), iar reieșind din prevederile pct. 3.1.4. pentru a garanta solvabilitatea sa, asigurătorul se obligă să acopere asistentului, în avans, plățile necesare (fondul de garanție a rulajelor) conform clauzelor contractului.

Totodată, în corespundere cu pct. 3.1.5. și 6.8. din contractul de mandat, pentru organizarea acordării ajutorului medical fiecărei persoane asigurate și plata acestor servicii, asigurătorul achită asistentului o remunerare pentru toate fișierele, deschise în luna de gestiune. Costul fișierului, în funcție de ajutorul medical acordat, fiind stabilit conform Anexei nr. 4 la contract, iar conform pct. 6.6. din contractul de mandat, achitarea conturilor ce țin de cazurile asigurate este efectuată de asigurător timp de 5 zile bancare din ziua primirii lor. Pct. 6.5., prevede că cheltuielile pentru fiecare caz asigurat se constituie din costul serviciilor, prestate persoanei asigurate de către provideri (prestatori), precum și din costul fișierului (remunerația asistentului).

Societatea reclamantă a susținut că contrar obligațiilor contractuale asumate, societatea pârâtă refuză nejustificat achitarea conturilor prezentate în modul stabilit, invocând necoordonarea actelor de recepție a lucrărilor, pe care refuză să le semneze, în lipsa unor motive întemeiate.

Sub acest aspect SRL „Online Assist” a precizat că anterior, până în luna mai 2014, toate fișierele întocmite și prezentate în baza aceluiași contract de mandat din 04 ianuarie 2014 au fost acceptate de către CA „Garanție” SA, deși nu diferă absolut cu nimic de fișierele care constituie prezentul litigiu.

În opinia reprezentantului societății reclamante, din moment ce respectivele servicii medicale au fost efectiv acordate persoanelor asigurate, toate cheltuielile aferente sunt direct opozabile societății pârâte, care este obligată să le compenseze necondiționat. Totodată, în situația în care, CA „Garanție” SA consideră că, SRL „Online Assist” și-a depășit atribuțiile la realizarea împuternicirilor acordate conform contractului de mandat, astfel cauzându-i-se careva prejudicii, CA „Garanție” SA urmează să le probeze și să le revendice în mod separat, nefiind în drept să refuze compensarea cheltuielilor efectuate de SRL „Online Assist”, ori conform pct. 1.1. al contractului de mandat din 04 ianuarie 2014 mandantul a împuternicit mandatarul să acționeze din numele său la regularizarea cazurilor de asigurare și să achite despăgubirile de asigurare și alte plăți cuvenite persoanelor asigurate din contul mandantului.

SRL „Online Assist” a mai indicat că esența juridică a raportului de mandat constă în posibilitatea figurării în calitate de parte (subiect) a acestui raport prin intermediul unei alte persoane terțe, împuternicită să reprezinte în astfel de raporturi interesele patrimoniale ale persoanei reprezentate. Așa fiind, se prezumă caracterul fiduciar al relațiilor dintre mandant și mandatar, care la rândul său este determinat de faptul că acțiunile mandatarului condiționează apariția, modificarea și stingerea drepturilor și obligațiilor, precum și faptul că mandatarul săvârșește aceste acțiuni juridice din numele mandantului.

Astfel, poziția societății pârâte de a contesta, la această etapă, corectitudinea acțiunilor de determinare și documentare a cazurilor asigurate și de a refuza achitarea despăgubirilor de asigurare în baza acestora este absolut inoportună și irelevantă, fiind lipsită de consistență și argumentare juridică, deoarece, în raport cu persoanele asigurate,

aceste proceduri au fost deja realizate de către asigurator, prin intermediul asistentului mandatar împuternicit în modul stabilit. Or, absolut toate din cele 475 de persoane indicate în borderourile, înaintate spre plată, dispuneau de o poliță de asigurare valabilă, eliberată de pârâțul CA „Garanție” SA. Absolut toate din cele 475 persoane asigurate au achitat integral prima de asigurare stabilită și absolut toate aceste persoane au beneficiat de asistența medicală necesară la producerea cazului asigurat.

SRL „Online Assist” a indicat că dacă CA „Garanție” SA consideră că persoanele asigurate au beneficiat neîntemeiat de asistența medicală, este în drept de a formula pretenții față de acestea, solicitând costul serviciilor pretinse a fi prestate fără temei, însă, în nici un caz, nu poate refuza compensarea cheltuielilor contractate de către mandatar, deoarece acesta a acționat în raport cu persoanele asigurate nu din nume propriu, ci din numele și pe contul asiguratorului.

În aceeași ordine de idei, societatea reclamantă a mai indicat că noțiunea „contract de asigurare” este definită la pct. 2.4. al contractului de mandat, ca fiind acordul scris, încheiat între Asigurat și Asigurator, conform căruia asiguratorul își asumă angajamentul, în cazul survenirii cazului asigurat, să efectueze plata despăgubirii de asigurare asiguratului sau altei persoane indicate în contractul de asigurare de către asigurat, interesele căruia a fost încheiat contractul de asigurare, iar asiguratul se obligă să achite primele de asigurare în termene prescrise și să îndeplinească alte condiții ale contractului.

Totodată, conform pct. 2.11. al contractului de mandat, „despăgubirea de asigurare” reprezintă indemnizația de asigurare, care se achită de către asigurator, în limitele sumei asigurate, iar potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, prima de asigurare reprezintă suma pe care asiguratul este obligat să o plătească asiguratorului, la eliberarea poliței de asigurare, în modul și în termenul prevăzut de contractul de asigurare, în schimbul preluării de către asigurator a riscului asigurat.

Din normele enunțate, se constată că pârâțul CA „Garanție” SA a încasat de la persoanele asigurate prime de asigurare în sume bănești, cu obligația de a achita despăgubirea de asigurare la survenirea cazului asigurat.

SRL „Online Assist” în baza contractului de mandat nr.4 din 04 ianuarie 2014 a executat o parte din obligațiile asiguratorului și anume a regularizat, acordând asistență medicală și despăgubiri de asigurare în 475 de cazuri de asigurare, pe care asiguratorul refuză să le achite, compensarea cheltuielilor efectuate către mandatar fiind una din obligațiile de bază ale mandantului, deoarece ea survine din însăși esența construcției contractului de mandat, unde mandatarul acționează atât din numele mandantului, cât și din contul său.

Pentru susținerea financiară a derulării raporturilor de mandat, mandantul acoperă din contul său toate cheltuielile necesare, iar în cele mai dese cazuri achită mandatarului un avans pentru cheltuielile necesare executării mandatului. Avansul reprezintă o sumă de bani necesară pentru acoperirea cheltuielilor inițiale, deoarece mandatarul nu este obligat să suporte nici un fel de cheltuieli legate de executarea mandatului, mărimea remunerației convenite reclamantului pentru serviciile acordate pârâțului fiind stabilită expres în Anexa nr.4 la contractul de mandat nr.4 din 04 ianuarie 2014.

În urma celor relatate societatea reclamantă a considerat că refuzul societății pârâte de a compensa costul serviciilor medicale efectiv acordate persoanelor asigurate, precum și de a achita remunerația stabilită pentru serviciile de asistență, este unul neîntemeiat și lipsit de suport juridic, având în vedere că, legislația în vigoare nu acordă nici o posibilitate mandantului de a refuza compensarea cheltuielilor efectuate de mandatar și de a-i achita remunerația, mai ales dacă acțiunile mandatarului au fost realizate în limitele împuternicirilor acordate prin contractul de mandat, motiv din care, datoria în sumă de 62 583,34 dolari SUA și 7 861,40 euro urmează a fi încasată forțat din contul societății pârâte.

Totodată, SRL „Online Assist” a menționat că obligațiile sunt pecuniare dacă au ca obiect prestația de a da o sumă de bani, întârzierea în executarea obligațiilor pecuniare are drept consecință plata dobânzii de întârziere, indiferent dacă debitorul a folosit acești bani, i-a reținut cu rea-intenție sau nu-i are. Simplul fapt al întârzierii executării presupune cauzarea unui prejudiciu a cărui estimare minimă este reglementată prin această normă. Dobânda de întârziere reprezintă prin sine o varietate a despăgubirilor pentru prejudiciul astfel cauzat, mărimea cărora creditorul nu este obligat s-o probeze.

Astfel, din considerentul că achitarea conturilor ce țin de cazurile asigurate, inclusiv remunerația, în baza pct. 6.6 din contractul de mandat urma a fi efectuată de către societatea pârâtă timp de 5 zile bancare din ziua primirii lor, aceasta se află în întârziere, prin urmare societatea reclamantă se consideră îndreptățită de a solicita încasarea dobânzii de întârziere.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă societatea reclamantă a adresat CA „Garanție” SA reclamația nr.01 din 15 mai 2015, prin care a adus la cunoștință despre datoria acumulată, solicitând onorarea obligațiilor și achitarea sumei restante.

CA „Garanție” SA a achitat doar suma în mărime de 2 402 euro și 1 400 dolari SUA.

În acest context SRL „Online Assist” a solicitat încasarea datoriei, remunerației și dobânzii de întârziere pentru perioada 26 martie 2015- 01 februarie 2018 și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu înaintarea prezentei acțiuni civile.

Prin hotărârea din data de 22 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a încast de la CA „Garanție” SA în beneficiul SRL „Online Assist” datoria în sumă de 52 703,34 dolari SUA și 6 531,40 euro, dobânda de întârziere în mărime de 37 608,25 dolari SUA și 4 628,73 euro, remunerația contractuală în mărime de 9 880 dolari SUA și 1 330 euro, exprimați în lei moldovenești, conform cursului de referință stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării, cheltuieli de judecată compuse din achitarea taxei de stat în sumă de 50 000 lei, cheltuieli de traducere a înscrisurilor în sumă de 86 685 lei și cheltuieli de asistență juridică, în mărime de 10 000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 110,114-131, vol.XI)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de fond a reținut că în perioada 15 mai 2014 – 18 octombrie 2014 SRL „Online Assist” a prestat CA „Garanție” SA servicii de regularizare a 475 de cazuri, dintre care doar în 38 de cazuri a fost depășită suma de 300 dolari SUA, informând asiguratorul și primind acordul privind recunoașterea evenimentului în calitate de caz asigurat. Astfel, asistentul acționând în conformitate cu prevederile contractului de mandat nr. 4 din 04 ianuarie 2014 a achitat despăgubirea

persoanelor asigurate, ori în restul cazurilor putea acționa de sine stătător. Asistentul a probat activitatea sa prin actele de predare –primire nr. 1-3-2015 din 18 martie 2015 în sumă de 35 141,00 dolari SUA, nr. 10 din 24 martie 2015 în sumă de 4 978,20 euro, nr.1-5-2015 din 12 mai 2015 în sumă de 7 268,67 dolari SUA, nr.2-5-2015 din 12 mai 2015 în sumă de 2 883,20 euro și actul nr. 8 din data de 24 mai 2015 în sumă de 20 173,67 dolari SUA încheiate unilateral de către SRL „Online Assist”.

În acest context instanța de fond a concluzionat că CA „Garanție” SA, încasând primele de asigurare de la persoanele asigurate și-a asumat obligația de a achita despăgubirea de asigurare la survenirea cazului asigurat, în speță această obligație a fost executată de către SRL „Online Assist” în baza contractului de mandat. Prin urmare, CA „Garanție” SA urmează să restituie SRL „Online Assist” despăgubirea de asigurare, precum și să plătească mandatarului remunerația pentru serviciile prestate.

De asemenea s-a reținut ca fiind întemeiată pretenția SRL „Online Assist” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, ori prestația de a da o sumă de bani este pecuniară.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 27 februarie 2019 a admis apelul declarat de către CA „Garanție” SA, a casat hotărârea din data de 22 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respins cererea de chemare în judecată, a încasat din contul SRL „Online Assist” în beneficiul CA „Garanție” SA suma de 37 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de achitarea taxei de stat. (f.d. 188, 189-209, vol. XIII)

Instanța de apel a concluzionat ca fiind neîntemeiate pretențiile SRL „Online Assist”, ori din probatoriul administrat, raportat la cadrul legal nu s-a adevărat prin probe concludente și pertinente faptul existenței datoriei CA „Garanție” SA către SRL „Online Assist” pentru cazurile de asigurare pentru perioada invocată în speță, ori actele la care face referire SRL „Online Assist” în susținerea pretenției cu privire la încasarea datoriei au fost întocmite în mod unilateral de către SRL „Online Assist”, nefiind contrasemnat de către asigurător. Astfel, reticență impune și faptul că acestea au fost prezentate asigurătorului cu mult timp după executarea acestora de către asistent, ori din borderoul cazurilor de asigurare acestea au survenit în lunile mai, iunie, iulie, august etc, ale anului 2014, pe când actele cu privire la predarea- primirea lucrărilor executate au fost întocmite la 18 martie 2015, 24 martie 2015 și 12 mai 2015 unilateral de către SRL „Online Assist”, pe când acestea în baza contractului de mandat urma să fie prezentate la data de 20 a lunii următoare după luna de gestiune.

Totodată, din materialele dosarului s-a constatat că în perioada de referință între părțile contractuale au fost efectuate achitări pentru serviciile prestate în perioada anilor 2014-2015 de către SRL „Online Assist”, fapt negat de ultima. Iar pentru perioada 15 mai 2014-18 octombrie 2014 și 27 mai 2014- 12 ianuarie 2015 CA „Garanție” SA a efectuat direct plata în contul prestatorului „Firsst Assist Company Ticared Limited”, fapt confirmat prin probele prezentate la materialele dosarului.

Instanța de apel a mai reținut că dispozițiile de plată la care face referire SRL „Online Assist” în susținerea poziției că a achitat către provideri costul serviciilor medicale nu au nici un suport relevant care ar demonstra că achitățile au fost efectuate anume pentru cazurile de asigurare ale CA „Garanție” SA, ori SRL „Online Assist” are încheiate

contracte de mandat cu mai multe companii de asigurări, iar serviciile providerilor le achita cumulativ pentru toate companiile pe care le reprezenta interesele.

În borderoul cazurilor de asigurare privind achitățile efectuate în cazul survenirii cazului asigurat către „Case History” lipsește semnătura și ștampila medicului, instituției care a prestat serviciile medicale, totodată lipsește semnătura persoanei asigurate de către CA „Garanție” SA.

Împotriva deciziei instanței de apel la data de 13 mai 2019 a depus recurs SRL „Online Assist”, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii instanței de fond. (f.d. 216-235, vol.XIII)

În motivarea recursului societatea recurentă a indicat că instanța de apel la examinarea cazului nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, interpretând în mod eronat legea.

Instanța de apel pe de o parte a stabilit că CA „Garanție” SA a efectuat direct plata în contul prestatorului „Firsst Assist Company Ticared Limited” în sumă de 25 520,87 dolari SUA și 3 339 euro pentru cazurile de asigurare în perioada 15 mai 2014- 18 octombrie 2014 și 27 mai 2014- 01 ianuarie 2015, iar pe de altă parte a reținut că „Firsst Assist Company Ticared Limited”, prin scrisoarea din 31 ianuarie 2019 a indicat că dispoziția de plată nr. 6 din 15 iulie 2014 și dispoziția de plată nr.7 din 12 august 2014 se referă la cazurile de asigurare a persoanelor asigurate de către CA „Garanție” SA.

Astfel, în opinia societății recurente concluzia instanței de apel este contradictorie, ori la început instanța se referă la pretenția înaintată de către „Firsst Assist Company Ticared Limited” din 10 iulie 2015, iar drept consecință stabilește că CA „Garanție” SA a achitat datoria față de „Firsst Assist Company Ticared Limited” anterior pretenției înaintate.

La data de 21 iunie 2019 și la 25 iunie 2019 CA „Garanție” SA și reprezentatul CA „Garanție” SA au depus referință la cererea de recurs a SRL „Online Assist”, prin care au solicitat declararea recursului inadmisibil. (f.d. 3-21, 38-40, vol. XIV)

Indicând că recursul SRL „Online Assist” nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă, ori societatea recurentă nu a indicat nici un temei plauzibil, care ar indica ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se referă la fondul cauzei, care de alt fel au fost invocate și în instanța de apel și care corect și obiectiv au fost respinse.

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 27 februarie 2019, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 25 martie 2019 și recepționată de către societatea recurentă la data de 26 martie 2019. (f.d.210, vol. XIV)

În aceste circumstanțe recursul declarat la data de 13 mai 2019, de către SRL „Online Assist” se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL „Online Assist” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că societatea recurentă indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „Online Assist”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului societății recurente la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către SRL „Online Assist” nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum

formal invocă societatea recurentă și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Online Asist” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Online Asist”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas